

3. adventna nedelja A

***Bodite močni, nikar se ne bojte!
Glejte, vaš Bog!
On prihaja, da vas reši! (Iz 35,4)***

Prvo berilo

Izaíja 35,1-6a.10

Naj vriskata puščava in goljava, raduje naj se pustinja in naj cvetí kakor narcisa. Bujno naj cvetí, naj se raduje in radostna vriska. Dano ji bo veličastvo Líbanona, krasota Karméla in Šaróna. Gledali bodo Gospodovo veličastvo, krasoto našega Boga. Okrepíte utrujene rôke, utrdíte klécava kolena. Recíte njim, ki so plahega srcá: "Bodite močni, nikar se ne bojte! Glejte, vaš Bog! Maščevanje prihaja, Božje povračilo, on prihaja, da vas reši!" Tedaj bodo spregledale oči slepih, gluhim se bodo odprla ušesa. Tedaj bo hrômi skakal kakor jelen, jezik nemega bo vriskal. Gospodovi osvobojênci se bodo vrnili in prišli s pesmijo na Sion. Nad njihovo glavo bo večno veselje, dosegli bodo radost in veselje, žalost in vzdihovanje bosta zbežála.

Drugo berilo

Jakob 5,7-10

Bratje in sestre, potrpite do Gospodovega prihóda! Glejte, poljedelec pričakuje dragocen sad zemlje in potrpežljivo čaka, dokler ne prejme zgodnjega in poznega dežja. Potrpite tudi vi; utrdite svoja srca, kajti Gospodov prihod je blizu. Ne godrnajte drug nad drugim, bratje in sestre, da ne boste obsojeni. Glejte, sodnik stoji pred vrati. Bratje in sestre, za zgled trpljenja in potrpežljivosti si vzemíte preroke, ki so govorili v Gospodovem imenu.

Evangelij

Matej 11,2-11

Tisti čas je Janez v ječi slišal o Kristusovih delih in ga je po svojih učencih, ki jih je poslal k njemu, vprašal: "Ali si ti tisti, ki mora priti, ali naj čakamo drugega?" Jezus jim je odgovóril in dejal: "Pojdite in

sporočite Janezu, kar slišite in vidite: slepi spregledujejo, hrômi hodijo, gobavi so očiščeni, gluhi slišijo, mrtvi vstajajo, ubogim se oznanja evangelij; in blagor tistemu, ki se ne spotakne nad menoj."

Ko so ti odšli, je Jezus začel množicam govoriti o Janezu: "Kaj ste šli gledat v puščavo? Trs, ki ga veter maje? Ali kaj ste šli gledat? Človeka, mehko oblečenega? Glejte, tisti, ki se mehko oblačijo, živijo v kraljevskih hišah. Kaj torej ste šli gledat? Preroka? Da, povem vam, več kot preroka. Ta je tisti, o katerem je pisano: Glej, svojega glasnika pošiljam pred tvojim obličjem, ki bo pripravil tvojo pot pred teboj. Resnično, povem vam: Med rojenimi od žená ni vstal večji od Janeza Krstnika, vendar je najmanjši v nebeškem kraljestvu večji od njega."

V razmislek

V notranji temi njegove duše in v zunanji temi zapora, v katerega so ga zaprli nosilci oblasti, so Janeza Krstnika premagali dvomi. Mesija, v katerega je verjel, se nikakor ne obnaša kot suvereni razsodnik nad nevernimi in brezbožnimi. Negotov in zapeljan v zмотo zato preko selov vpraša Jezusa: "Si ti tisti, ki bo prišel ali moramo čakati na nekoga drugega?" Si ti res dolgo pričakovani mesija, Ti nenasilni, potrpeživi in usmiljeni? To je vprašnje adventa! To vprašanje odmeva preko vseh stoletij, tako danes kot takrat. Si to resnično ti? Po čem te lahko prepoznamo?

Mi ljudje vidimo pogosto zgolj tisto kar je vidno očem, zunanost, senzacionalnost in glasnost. Krstnik iz puščave in njegova pridiga, ki govori o sodbi in njegov govor, ki ni leporečil, ko je prepoznal napačno držo (gl. tudi evangelij prejšnje nedelje) je nazoren primer tega. Dobro je, da so bili in so takšni pogumni ljudje, ki opozarjajo in ki so "klicoči v puščavi". Jezus in njegovo spročilo pa vseeno presegata Janezovo pot. Znotraj Božjega Kraljestva se ne meri z zemeljskimi merili. Pot, po kateri Bog dopušča prihod Njegovega Kraljestva k ljudem, ni pot moralnega razmišljanja, temveč pot, ki jo nudi vsakemu človeku, brez kakršnih koli pogojev. Jezusov odgovor na dvomeče vprašanje Janeza Krstnika to potrjuje, saj ga spomni na čudeže, ki jih je videl in za katere je slišal. Čudeži so v nasprotju z glasno in grozečo pridigo Janeza Krstnika, pogosto čisto majhna in nevidna znamenja, ki dovolijo spoznati, da preko njih deluje Bog, ko se le-to zdi nemogoče. O čemer si nismo upali misliti in o čemer nismo upali sanjati, postaja resničnost. Ljudje tega ne morejo storiti sami. Zaradi tega so čudeži hkrati tudi znamenja obljubljenega Božjega kraljestva. Kjer se ljudje zanesejo na Boga, v zaupanju, da lahko On pozdravi njihove rane in pomiri njihova globoka hrepenenja, tam so svobodni v njihovi telesno-duhovni celoti. Se lahko na današnje veselja polno nedeljo tega veselimo? Uporabimo ta adventni čas priprave, da si približamo zaupanje v Boga ali zapadamo napačnemu mišljenju, da moramo vse storiti sami, tudi da sami osvojimo nebesa z moralno najbolj izbranimi dejanji? Ima pojem "nebesa" res kaj opraviti z našim življenjem? Kje in kako lahko že sedaj zaznamo, vidimo, slišimo in občutimo nebesa za nas in za naše bližnje? Zaznamuje Jezusovo sporočilo o prihajajočem Božjem kraljestvu dejansko naše življenje?

Vesolja se ne da zaukazati, temveč se pojavi tam, kjer se ljudje osvobodijo notranjih in zunanjih prisil in utesnjujočega in omejujočega samonaprezanja, kjer je občutiti odrešenje in kjer se razprostira svoboda v novem kvalitetnem odnosu med Bogom in človekom in v odnosu med ljudmi. Če to ni Božično sporočilo...!